

Transitie in Wijgmaal: een (subjectief) verslagje van het eerste halfjaar

Even situeren voor wie Wijgmaal niet kent: een dorp horende bij Leuven met weliswaar veel jonge (veelal hoogopgeleide) inwijkelingen, maar toch ook nog een dorpsgevoel en een actief verenigingsleven.

Het transitieverhaal begon in Wijgmaal halfweg februari met een eerste vergadering (op een openbare plaats, om de drempel laag te houden) waar stevig gebrainstormd en gedroomd werd. Uit de aanwezigen en verontschuldigten zou zich een stuurgroepje vormen van zeven mensen. Die vergadert op geregelde tijdstippen, liefst buiten en onder het genot van zelfgebakken lekkers, versgeplukte besjes en kruidenthee, zonnewater met vlierbloesemsiroop... Het is een boeiend (en, toegegeven, niet altijd even makkelijk) proces van mekaar beter leren kennen en te weten komen wat voor de anderen transitie betekent en waar zij van dromen.

Onze eerste concrete verwezenlijking zou de website worden. Veel vergadertijd ging dan ook daarnaartoe: wat moet er te zien zijn en hoe? Maar eerst ook nog lange discussies over: hebben we dat wel echt nodig? Nu al of pas veel later? Hebben we daar wel tijd voor en willen we die niet liever ergens anders aan besteden? Uiteindelijk woog toch ook wel de gedachte door dat als bepaalde mensen talenten hebben, we die niet onbenut mogen laten.

In de lente lieten we voor een eerste keer van ons horen met onze actie "Wijgmaal zoemt". We schakelden tijdelijk een versnelling hoger. Bij de provincie werden emmers zaad gehaald voor bloemenweitjes die voor bijen zeer aantrekkelijk zijn (het zgn. Tubinger mengsel). We ontwierpen flyer'tjes met wat uitleg en praktische info, en adoptiebewijzen voor wie een stukje tuin wil inzaaien en in ruil een bijtje kan adopteren. Een jeugdige kunstenaar tekende een affiche. In het hele dorp werden onze flyer'tjes gebust, in sommige straten (al naargelang de beschikbare tijd) gingen we ook aanbellen om de mensen (te leren kennen en) aan te spreken. Het was toch wel even hard werken en benieuwd afwachten of er volk op af zou komen. Maar we werden niet teleurgesteld! Op de wekelijkse markt van 20 april werd een mooi standje opgebouwd en zaad uitgedeeld aan veel enthousiaste dorpsgenoten. Sommige mensen kwamen ook gewoon langs om te zeggen dat ze het een heel leuk initiatief vonden, maar geen plaats meer hadden in de tuin, of sowieso al heel veel bloemen (en bijtjes), of dat ze te oud waren om te spitten. Wie niet naar de markt kon komen, kon nog enkele keren bij transitio's thuis terecht en ook daar kwamen nog ongeveer 20 mensen naartoe, die vaak lang bleven babbelen. In totaal kwamen 118 mensen / gezinnen bloemenzaad halen voor stukjes bloemenwei van 1 tot 200 vierkante meter. In Wijgmaal bloeit en zoemt op die manier nu bijna 19 are bloemenweide! Als vervolg bedachten we een fotowedstrijd want we zijn toch wel benieuwd naar al die kleine

en grote bloemenlapjes en bloemenweiden. De fotograaf van de mooiste bloemetjes en bijtjes helpt haar/zijn eigen adoptiebijtje verkiezen tot Mizzz Wijgmaal en wint een potje Wijgmaalse honing.

Op zaterdag 30 mei vond er in Leuven een fietshappening plaats (Wijk voor de fiets) om meer aandacht te vragen voor veilig fietsen. Omdat er vanuit Wijgmaal nog niet meegedaan werd, namen we dat als transitiegroep op ons en probeerden op het laatste moment nog veel reclame te maken (via affiches en door alle bloemenzaaiers een mailtje te sturen). De efficiëntste reclame bleek (niet verrassend) toch mond-aan-mond-reclame te zijn en zo vertrokken we bij prachtig zonnig weer met 25 fietsers vanuit Wijgmaal, met ook enkele deelnemers uit naburige dorpen waarvan enkele met zeer opvallende fietsen. Een gezellige gelegenheid om ook wat dorpsgenoten (beter) te leren kennen.

Dat laatste was ook uitdrukkelijk de bedoeling van ons Midzomerfeest. Deze keer reageerden wel wat mensen op de uitnodiging die we per mail verstuurd en we genoten met een 25-tal mensen van een heerlijk maal in de tuin van de Wandelende Klok (Wijgmaals beste bio-restaurant), van een warm vuur, van de weboefening (uit het transitiehandboek), van muziek, van rustige gesprekken en van samen plannen smeden... Er kwamen natuurlijk ook wat vragen over wat die transitie nu eigenlijk is en zo konden we al eens uittesten hoe mensen reageren en welke bedenkingen er direct naar boven komen. Dat was voor ons als stuurgroep een zeer leerrijke ervaring en iets om nog verder over na te denken en praten. Bij het organiseren van het Midzomerfeest hadden we ook al enkele mensen kunnen betrekken die interesse getoond hadden om mee te doen zonder mee in de stuurgroep te komen. Dat zal ook nog een beetje zoeken worden hoe we dat kunnen blijven doen; wellicht kunnen zo de eerste werkgroepen ontstaan.

Ondertussen waren we als stuurgroep regelmatig bijeen blijven komen om te vergaderen zonder echt tot iets concreets te komen (bv. ons stappenplan dat al zo lang op de agenda stond en maar geen vorm kreeg). Dat zorgde voor wat frustratie en toen die dan eens uitgesproken werd, kwamen we tot een zeer vruchtbaar gesprek. Het blijft in die eerste fase toch een belangrijk deel van het "werk" van een stuurgroep: mekaar beter leren kennen en als groep leren functioneren.

Zo wordt een deel van onze dromen toch stilaan werkelijkheid en de komende nazomer, herfst en winter zien er al veelbelovend uit. We zullen om de twee weken een Breicafé organiseren (beurtelings 's avonds en 's namiddags om ook kinderen te kunnen aanspreken) met de bedoeling om gezellig samen dingen te doen en van mekaar te kunnen leren (en dat hoeft natuurlijk niet alleen breien te zijn). Er staat een keer per maand een filmavond op het programma en Rudy Dhont zal een avond komen spreken over klimaatverandering, piekolie en transitie. De KAV nodigde ons uit om eens een avond over transitie te komen spreken. De tweede ronde van de zeer succesrijke Klimaatwijken hopen we onder onze vleugels meer bekend te kunnen maken en aan te moedigen. We hopen onszelf af en toe te enthousiasmeren met een vormingsavond, ook open voor andere geïnteresseerden en hopelijk samen te organiseren met transitiegroepen uit naburige gemeenten. En zo stilletjesaan durven we al eens denken (vanuit de verte) aan een Open Space en de eerste werkgroepen.

Katrijn Convents
Transitie in Wijgmaal